

villige til fra Kristeligt Folkepartis side at diskutere efterfølgende.

5 år er efter vores opfattelse for meget. Og hvis man går ind for den tanke, bør man i hvert fald ikke hjemsende udenlandske kvinder efterfølgende, sådan som det ellers fremgår af SF's forslag. Så må det være noget, der hedder permanent opholdstilladelse. Men så langt ønsker vi altså ikke at gå. Vi vil i stedet for også give nogle retskrav i forhold til lægelig, retslig og psykologisk hjælp i form af det rehabiliteringsprogram, som vi foreslår.

Til gengæld har vi ikke med – det er vi så enige med SF om – at kommunernes opgave skal klarlægges i serviceloven. Det er et af de aspekter, som vi meget gerne vil gå videre med også i udvalgsarbejdet.

Især fru Elisabeth Arnold efterlyste bredde i debatten, og jeg vil godt sige her hen imod afslutningen, at det er vi enige i. Vi er enige i, at der skal fokuseres på kunderne, at vi får tilvejebragt mere viden om disse, og vi er altså også villige til at gå så vidt som til at kriminalisere kunderne.

Vi mener også, at vi må se på annoncering og hele markedsføringen af sexindustrien. Her har vi fra politisk hold et ansvar. Det gælder også spørgsmålet om udlejning af lokaler til prostitutionformål. Det er jo et af politiets helt aktuelle problemer, at man ikke kan få lukket bordeller tilstrækkelig hurtigt og effektivt, fordi man skal kunne påvise, at der tjenes penge ud over det, der er rimeligt i forhold til leje af lokalerne, fra bagmændenes side.

Politiets indsats mener jeg er blevet forstærket i de seneste år også i kraft af de udmeldinger, der er kommet fra justitsministeren, og det er positivt. Også dér kan der i hvert fald afsættes flere ressourcer, så der også kan ske noget.

Endelig vil jeg pege på den generelle styrkelse af den sociale indsats også fra ngo'ernes side, og de er jo også i den sammenhæng afhængige af beslutninger, der træffes her i Folketinget.

Med disse aspekter i forhold til bredden i debatten vil jeg sige, at det er klart, at den enkelte kunde, der vælger at gå til en prostitueret, dansk som udenlandsk, selvfølgelig har et ansvar også over for de handlinger, over for den forbrydelse, som er blevet gjort i forhold til den prostituerede. Men jeg mener faktisk også at måtte sige, at vi her i Folketinget politisk har et ansvar for, at vi kommer videre i denne sag. For vi må ikke melde hus forbi i forhold til, at tingenes tilstand er, som den er i dag. Det er den blandt andet i

kraft af manglende lovgivning og opfølgning på nogle af de problemer, der har været i de senere år.

Med disse ord vil jeg gerne takke alle ordførere for en god debat og ser også frem til det fortsatte udvalgsarbejde.

Vi vil også godt være med til at skrive en beretning om forslagene. Jeg vil godt overveje specielt spørgsmålet om, hvorvidt der skal skrives beretning om at hæve strafferammerne, eller om vi skal lade det gå direkte til afstemning ved en andenbehandling, så vi dog kan komme videre i specielt den sag.

Under alle omstændigheder ser jeg frem til et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om at betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 20/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Beslutningsforslaget går ud på, at regeringen skal betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande, sådan at vi i Danmark ikke længere skal kunne give asyl til mennesker fra de lande. De skal afvises ved grænsen uden asylbehandling.

Begrundelsen for at betragte de 38 lande som sikre er ifølge forslagsstillerne, at landene er medlemmer af Europarådet og samtidig har tiltrådt flygtningekonventionen. Det beslutningsforslag kan regeringen ikke støtte.

Hvis forslagets indhold blev ført ud i livet, så ville Danmark ikke længere føre en udlændingepolitik, der sikrer, at mennesker, der har et reelt behov for beskyttelse, rent faktisk får den beskyttelse, de har krav på.

Det er desværre ikke sådan, at menneskerettighederne pr. definition aldrig bliver overtrådt i et land, bare fordi landet har tiltrådt en bestemt konvention eller er med i en international organisation. Det afgørende er naturligvis, hvordan det i realiteten forholder sig. Og realiteterne er, at Danmark i flere tilfælde har været nødt til at give asyl til udlændinge fra lande, der både er med i Europarådet og har tiltrådt flygtningekonventionen.

Hvis den danske politik på området havde været i overensstemmelse med det beslutningsforslag, vi behandler i dag, havde de mennesker ikke alene fået afslag på asyl. De havde ikke engang fået mulighed for at få deres asylansøgning behandlet. De var altså blevet sendt direkte hjem til forfølgelse i strid med vores internationale forpligtelser. Det er med andre ord klart, at den omstændighed, at et land på samme tid er medlem af Europarådet og har tiltrådt flygtningekonventionen, ikke i sig selv betyder, at statsborgerne i landet aldrig kan opfylde betingelserne for at få asyl.

Jeg vil gerne understrege, at virkeligheden ikke er sådan, at alle, der kommer til Danmark og søger asyl, får behandlet asylansøgningen her. Det bliver først undersøgt, om et andet EU-land efter Dublinkonventionen er ansvarlig for at behandle ansøgningen. Herudover kan ansøgerne, der kommer til Danmark via et sikkert land uden for EU, afvises til det land efter de nærmere regler i udlændingeloven. Grunden til, at vi kan have sådanne ordninger, er, at vi ved om de pågældende lande, at flygtningekonventionen efterleves i praksis.

Som et argument for den foreslåede ordning siger forslagsstillerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det ville være utænkeligt for Europarådet at optage et land som medlem, der ikke overholder Europarådets formål om retsstatens principper, og som eventuelt forfølger egne borgere og driver dem på flugt.

Jeg har allerede været inde på, at man faktisk ikke kan se sådan på tingene, og at virkelighe-

den ikke er sådan. Europarådet har nemlig valgt også at optage lande, der med hensyn til demokratisering ikke befinder sig på vores niveau.

Det er ikke udtryk for, at Europarådet lader hånt om menneskerettighederne, men derimod udtryk for en stillingtagen, der vil hjælpe de lande til at komme nærmere et demokrati, sådan som vi kender det og arbejder for det.

Jeg tror ikke, at nogen kan være i tvivl om, at det er regeringens politik at styrke demokratiseringen og respekten for menneskerettighederne også inden for rammerne af Europarådet og i de lande, der er medlem af Europarådet. Men at afskære visse landes statsborgere fra asylbehandling ud fra et rent formelt kriterium, det går simpelt hen ikke. Det vil være i strid med vores internationale forpligtelser og kan ramme konkrete mennesker.

Regeringen kan derfor som sagt ikke anbefale, at B 118 vedtages.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det kommer til at blive en lidt spændende sag, for jeg bliver nødsaget til i fravær af vores ordfører at sige, at vi ikke har nogen ordførertale fra ham.

Men jeg kan sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte beslutningsforslaget, og det må være nok for denne omgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, der er meningen med beslutningsforslaget, nemlig at der burde være en sammenhæng mellem de sikre lande og europarådslande, er vi meget enige i. Det har vi selv givet udtryk for. Det burde være på den måde. Det er det jo så ikke, som indenrigsministeren har givet udtryk for.

Det har jo også noget at gøre med den måde, man har indrettet asylsystemet på i Danmark, hvor enhver, der kommer til Danmark og siger asyl, har krav på en form for behandling, som, selv når det drejer sig om folk fra Sverige, har vi fået at vide, tager en vis tid, altså et par døgn eller noget i den retning.

Men vi mener, at der bør føres mere kontrol med de sager. Vi vil derfor godt opfordre ministeren til, at vi løbende får statistikker over, hvordan det går med sager fra disse lande, hvad sagsbehandlingstiden er, og om de pågældende er forfulgte. Der bør selvfølgelig være en sammenhæng mellem det, som vore folketingskolleger anerkender i Europarådet, og det, man gør i asylsystemet.

Vi har selvfølgelig forståelse for og er også tilhængere af i Venstre, at når et land er kommet i Europarådet, så skal man udvise en vis langmodighed. Det drejer sig selvfølgelig om at styrke spæde demokratier og hellere med lokkemad end med trusler at få dem til at overholde menneskerettigheder, flygtningekonvention osv.

Vi synes også, at regeringen gennem Ministerkomiteen burde lægge større pres på disse lande, når man gennem Udlændingestyrelsen erfarer, at der altså er mennesker, der måske er forfulgte fra disse lande. Derfor skal min opfordring til regeringen altså være, at man presser mere på over for disse lande for, at de altså skal overholde konventionerne, og at man samtidig orienterer Retsudvalget om, hvordan det går med disse sager.

Jeg skal så endelig sige, at efter vores opfattelse er dette med at udnævne lande til sikre lande jo egentlig ikke et folketingsanliggende. Det må selvfølgelig altid være en løbende vurdering, men der skal ikke være tvivl om, at vi deler hensigten med det her. Der må arbejdes noget mere hårdt for, at europarådslande overholder de forskellige konventioner og altså ikke producerer asylsøgere og flygtninge.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech brugte formuleringen, at der måske var folk fra disse lande, som havde et asylgrundlag, og derfor vil jeg godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech:

Er fru Birthe Rønn Hornbech i tvivl om, at der er folk fra nogle af de 38 lande, der har et asylgrundlag? Har fru Birthe Rønn Hornbech den tvivl?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, om vi på baggrund af det, som Venstre har sagt her, kan regne med, hvis der bliver et andet flertal efter næste valg, altså et borgerligt flertal, der mener, at det her er noget af det rigtige, at Venstre vil gå ind for, at flygtninge fra såkaldt sikre lande, dvs. fra de 38 lande, som vi nævner i forslaget, ikke kan få opholdstilladelse i Danmark efter den tid.

Så regner jeg med, at Socialdemokratiet senere kommer med en ordfører, for det er jo egentlig meget Socialdemokratiet, det her handler om. Det er Socialdemokratiet og regeringen, der er stopklods for, at der kan sikres nogle stram-

ninger på det her område. Så jeg forventer selvfølgelig, at der kommer en ordfører ned, som vi kan spørge om nogle ting. Ellers må vi spørge ministeren på vegne af regeringen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Peter Skaarup spørger, om Venstre i regering vil arbejde for, at disse lande bliver sikre lande. Ja, vi vil arbejde for, at det bliver sikkert at være i de lande, men vi kan jo ikke sige, at landene er sikre, hvis ikke de er det.

Jeg ved ikke, om det er svar nok til hr. Peter Skaarup. Jeg synes, det var en lidt mærkværdig form for slutning. Det er jo en kendsgerning, og det er så også et svar til hr. Søren Søndergaard, at statistikkerne viser, at der er mennesker fra disse lande, der får flygtningestatus. Det bør selvfølgelig høre op, fordi vi bør medvirke til, at disse lande overholder konventionerne. Men man kan jo ikke sige, at landet er sikkert, så længe det viser sig, at der er nogle, der er forfulgt, vel?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg godt sige tak til Venstres ordfører for den klare præcisering, der kom her. Der er folk i europarådslandene, også dem, der har underskrevet de omtalte konventioner, der bliver forfulgt, og som derfor har et asylgrundlag i Danmark. Det var et klart svar. Det er jeg enig i.

Så er der et andet spørgsmål, og det relaterer sig til det, fru Birthe Rønn Hornbech tidligere sagde. Man kan selvfølgelig godt smide alt op i Ministerkomiteen, men i Europarådet er der jo en parlamentarisk forsamling, som har nogle muligheder. Der vil jeg så godt spørge: Er det Venstres opfattelse, at danske parlamentarikere i Europarådsdelegationen skal arbejde for suspension eller udsmidning af de lande i Europarådet, hvorfra der med mellemrum kommer flygtninge til andre europæiske lande?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok sige, at det, jeg hører fra fru Birthe Rønn Hornbech, var noget skuffende. Allerede her i anden runde falder fru Birthe Rønn Hornbech om halsen på hr. Søren Søndergaard og accepterer det, han mener om det her, nemlig at der er folk i de lande, som skal hertil og have opholdstilladelse – også efter Venstres mening.

Det er jo dér, det store problem er. Skal vi acceptere, at lande, der er medlemmer af Europarådet og har underskrevet FN's flygtningekonvention og tillægsprotokollen, kan sende asylsøgere til Danmark helt i modstrid med alt, hvad de selv har undertegnet? Det mener jeg ikke kan være rigtigt. Derfor må man sætte nogle skillelinjer ned her, og der mener jeg sådan set, at man bør følge det, som fru Birthe Rønn Hornbech selv har sagt, og det har fru Birthe Rønn Hornbech sagt til Politiken her den 31. januar 2001:

»Birthe Rønn Hornbech fra Venstre mener ligesom Dansk Folkeparti,« står der, »at Danmark som princip skal afvise at behandle asylansøgninger fra mennesker, som kommer fra et af Europarådets medlemslande.«

Her bliver der ikke engang taget det forbehold, at de samme lande skal have undertegnet FN's flygtningekonvention. Jeg vil godt høre fru Birthe Rønn Hornbech: Er fru Birthe Rønn Hornbech rigtigt citeret den 31. januar?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er jeg ikke klar over, om det dér står i citationstegn. Jeg mindes ikke at have udtalt mig i Politiken. Det er fuldkommen ligegyldigt.

Som jeg sagde fra starten, så må det være en ideel fordring, at når lande bliver optaget i Europarådet, så overholder de konventioner og menneskerettigheder, og hvad der ellers er. Det er det, de skriver under på, når de kommer ind i Europarådet. Det må være den ideelle fordring. Men som allerede indenrigsministeren var inde på, er virkeligheden en anden.

Så kommer spørgsmålet: Skal de så smides ud? Det er sket, at man har smidt dem ud igen, det er også sket, at man har været meget langmodig og prøvet at presse dem på anden måde. Det må afgøres efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Men det er i hvert tilfælde ikke på denne måde, man undgår asylsøgere og folk med flygtningestatus i Danmark, hvis man smider dem ud af Europarådet. Det har vi ikke set det bliver bedre af. Det bliver det snarere værre af.

Der er altså et dilemma, sagt til hr. Peter Skaarup. Der er en ideel fordring for os, og der er et dilemma, på grund af at virkeligheden desværre er lidt anderledes, og vi må acceptere, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er godt nok ikke høje mål, der bliver sat her fra Venstres side. Hvis Venstre virkelig mener noget med at skulle begrænse flygtningestrømmen – det går jeg ud fra man gør – så bør man dog følge nogle principper, som man selv har udtalt at man gerne vil.

Jeg kan så i stedet for citere for at gøre det lidt tydeligere for fru Birthe Rønn Hornbech Jyllands-Posten den 4. marts. Det er kortere tid siden, så det er måske bedre i erindring. Der siger fru Birthe Rønn Hornbech:

»Jeg tager det som en selvfølge, at Danmark samarbejder med lande, som både er medlem af Europarådet og ikke producerer flygtninge,« siger hun.«

Vi mener altså, at det skal have en konsekvens: Er man medlem af Europarådet, så har det også den konsekvens, at man ikke producerer flygtninge.

Det er jo fuldstændig rigtigt, men det er bare ikke det, fru Birthe Rønn Hornbech siger her fra talerstolen i dag. Så det er lige til at blive forvirret af. Jeg vil godt have en tydeliggørelse af, om Venstre vil arbejde for, at lande, der er medlem af Europarådet, overholder de tre vigtige ting, Europarådet, FN's flygtningekonvention og tillægsprotokollen, og om de lande fortsat skal kunne sende asylsøgere til Danmark, eller om de ikke skal.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der kan kun være to grunde at blive forvirret over det, jeg har sagt: Enten vil man ikke høre efter, eller også vil man ikke tage afsæt i virkeligheden, og virkeligheden er, at der er en lang række lande, der er blevet medlemmer af Europarådet også med danske stemmer og anbefalinger, men at det altså ikke er så let at få dem til at overholde disse bestemmelser. Spørgsmålet er så, om man skal smide dem ud, eller om man ikke skal. Det diskuterer man, hver gang der er overtrædelser, og så træffer man en beslutning i hvert enkelt tilfælde, og det har ikke et klap at gøre med at begrænse flygtningestrømmen. Det vil vi gøre på en helt anden måde.

De mennesker, der er forfulgte, er nu engang forfulgte, uanset hvad vi står og siger herinde i Folketinget.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig med forslagsstillerne så langt, at der naturligvis bør være en sammenhæng, således at de lande, der er optaget som medlemmer af Europarådet og til og med har tiltrådt flygtningekonventionen og tillægsprotokollen, ikke er flygtningeproducerende, men som det vist må være gået op for alle nu, så er virkelighedens verden jo desværre en lidt anden, og Det Konservative Folkeparti vil altså ikke gennemføre beslutningsforslag, der pålægger regeringen noget som helst, hvor vi risikerer, at mennesker, der reelt er forfulgte, i enkelte konkrete tilfælde får forskertset deres muligheder for at opnå asyl i Danmark.

Vi er altså sådan set enige i substansen, nemlig at der bør være en sammenhæng, men desværre er den sammenhæng der bare ikke nødvendigvis i virkelighedens verden. Det er den ene grund til, at vi ikke mener at kunne støtte forslaget.

Den anden er, at det efter vores opfattelse ikke er et forhold, som Folketinget nødvendigvis skal pålægge regeringen noget som helst om.

Spørgsmålet om, hvilke lande der kan betragtes som sikre lande, er ligesom eksempelvis spørgsmålet om visumpligt et forhold, som det henhører under regeringen at træffe afgørelse om. Det mener vi ikke at vi skal blande os i.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det, som De Konservative også mener her, er godt nok utrolig blodfattigt må jeg sige. Jeg tror slet ikke, De Konservative har gjort sig klart, hvad det er, de vil, når de siger, de vil stramme udlændingepolitikken, eventuelt efter et folketingsvalg.

Hvis ikke man på et så simpelt område som det her kan sige som Dansk Folkeparti, at 38 af Europarådets lande kan siges at skulle være sikre lande, hvordan søren vil De Konservative så på noget tidspunkt kunne forvente, at vi i fremtiden kan undgå flygtninge fra lande som Somalia, Irak, lande, som vi også gerne vil undgå at vi får flygtninge fra. Hvordan kan De Konservative overhovedet på noget tidspunkt forestille sig at kunne bremse for det, hvis vi skal acceptere, at der hvert eneste år kommer folk hertil fra Rusland, fra Kroatien, fra Georgien, fra Moldova, fra Tyrkiet, fra Slovenien, fra Rumænien? Hvordan skal vi dog nogen sinde kunne bremse noget, hvis vi åbner for de lande?

Derfor skal mit spørgsmål være: Skal jeg forstå det sådan, at De Konservative vil sige nej til det her forslag, ligesom Venstre åbenbart vil?

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti vil arbejde ihærdigt for, at alle lande, der er medlemmer af Europarådet og har tilsluttet sig flygtningekonventionen, nu også overholder de almindelige og grundlæggende principper, der er for, hvordan man opfører sig over for sine borgere, men det nytter jo ikke noget, at vi her sammensætter en liste over lande, vi betragter som sikre, hvis de ikke er det i virkelighedens verden.

Jeg skal gerne gentage: Det Konservative Folkeparti vil ikke gennemføre noget, der afskærer enkeltindivider fra muligheden for at opnå asyl, hvis de reelt er forfulgte.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu forstod jeg det: De Konservative vil åbenbart ikke sige ja til det her forslag.

Så vil jeg spørge, om De Konservative vil noget andet, for hvis det er konsekvensen, at man siger, det fortsat skal være muligt at kunne modtage flygtninge f.eks. fra Rumænien – vi så lige i weekenden, at en rumæner, der havde begået tyveri, under politiafhøringen sagde, at nå ja, så ville han i øvrigt gerne have asyl – så undrer folk sig og siger, at folk fra Rumænien kan vel ikke få asyl, men realiteten er faktisk, at der i 1999 var tre fra Rumænien, der fik opholdstilladelse.

Det er så det, der er det svære i det her, og derfor forstår jeg ikke rigtig, at De Konservative ikke vil bakke det op.

Men jeg vil godt spørge: Hvis De Konservative ikke vil være med til det, vil De Konservative så arbejde for, at Europarådet ikke fremover optager lande som f.eks. Armenien, der sender folk, der søger opholdstilladelse, her til Danmark, hvor de så får den?

Vil De Konservative så arbejde for, at vi ikke optager den slags lande? For der må være nogle grænser et eller andet sted for, hvem vi så kan have med i Europarådet.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Nu er det vel, hvis man kigger i beslutningsforslaget, næppe et forslag, hvor vi skal stå her og

behandle, hvorledes optagelsesproceduren skal være i Europarådet.

Men jeg skal da gerne bekræfte, at det vil blot være en logisk sammenhæng, at de lande, som bliver optaget som medlemmer af Europarådet, også overholder grundlæggende rettigheder, og ja, jeg mener, at det bør være sådan, at lande, der ønsker at blive optaget som medlemmer, naturligvis skal overholde de rettigheder, og hvis lande undervejs forbyrder sig, bør man naturligvis se alvorligt på, om de fortsat kan være medlemmer.

Men hr. Peter Skaarup rører jo i øvrigt ved det, der er det grundlæggende problem, nemlig ikke hvilke lande man på en given liste anfører som sikre lande og ikke sikre lande, men netop spørgsmålet om, hvordan vi indretter vores danske regler, og det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at problemet grundlæggende er vores de facto-begreb.

Vi giver asyl til mennesker, der i andre lande ville blive afvist. Det er dér, problemet ligger, og ikke i, om et land er optaget på en liste over sikre lande eller ej.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi er enige i, at de facto-begrebet er et problem. Men hvad der også er et problem er, at der fra lande, som skal betegnes som sikre, fordi de har undertegnet FN's flygtningekonvention, er medlemmer af Europarådet og har undertegnet til-lægsprotokollen, kommer folk, som i realiteten alligevel kan få opholdstilladelse her i landet.

Der er det så, jeg spørger De Konservative, når nu holdningen er, at man måske skal være skeptisk over for, hvilke lande vi så skal optage, om De Konservative mener, det så var en god idé, at vi her i januar 2001 optog bl.a. Armenien og også Aserbajdsjan, som i 1999 henholdsvis sendte 36 og 3 personer her til landet, som fik opholdstilladelse.

Var det så en god idé, at vi accepterede, at de lande blev optaget i Europarådet? Var det en god idé? Det mener vi ikke det var.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. John Vinther, hvorfor de facto-begrebet skal blandes ind i den her diskussion. Det er jo faktisk også en diskussion, man tager i Europa, fordi man faktisk har en hel del

problemer rundtomkring i de europæiske lande, fordi man giver forskellig status til folk, der reelt er flygtninge, men som tilfældigvis ikke falder ind under den juridiske formulering i Genève-konventionen.

Derfor har man faktisk brug for, at også andre konventioner er tvunget til at give folk flygtningestatus. Man må ikke sende folk tilbage, hvis de bliver udsat for tortur eller kan blive udsat for tortur, og det er nogle af dem, der er de facto-flygtninge.

Hvis det er tilfældet i nogle af de her lande, hjælper det jo ikke at snakke de facto-flygtninge, så har vi en forpligtelse til også at give dem asyl.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Når jeg blandede de facto-begrebet ind i debatten, var det, fordi det faktisk havde en temmelig logisk sammenhæng med det svar, jeg skulle give til hr. Peter Skaarup.

Det Konservative Folkeparti anerkender jo, at der kan være et beskyttelsesbehov for mennesker, også for mennesker, der ikke opfylder FN's konventionsmæssige flygtningebegreb.

Forholdet er jo det, at vi i Danmark, hvis jeg husker statistikken nogenlunde rigtigt, anerkender, at 60 pct. af dem, der søger asyl, rent faktisk får asyl.

Hvis jeg ikke husker helt galt, så er den tilsvarende procent i Holland 38. Det betyder altså, at vi giver asyl til mennesker i det her land, der ikke ville få det i andre lande.

Jeg er ikke sikker på, at man sådan pr. automatik kan sige, at Holland pr. definition er mindre humanitært indstillet, end vi er.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Den må ikke få lov til at stå, for andre lande har ikke altid de facto-begrebet og giver derfor ikke asyl, men giver opholdstilladelse på andet grundlag, og derfor indgår de jo ikke i statistikken.

Desuden, og det ved hr. John Vinther også godt, er godkendelsesprocenten jo utrolig meget afhængig af, hvem der søger, og hvilke lande de kommer fra. Vi har jo selv haft udsving, som alene kan forklares med, at der kommer folk fra andre lande, hvor man har en højere godkendelsesprocent.

Så at bruge tallene på den måde er mildest talt forkert.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg blev også sådan en lille smule mystificeret af hr. John Vinthers indlæg, og jeg vil da godt bede hr. John Vinther bekræfte, at der fra lande blandt de 38 europarådslande, der også har underskrevet de relevante konventioner her, er folk, der er kommet til Danmark og har fået asyl efter § 7, stk. 1, og uanset hvordan man vurderer de facto-begrebet, vil det overhovedet ikke have nogen relevans for det. Derfor bliver vi altså nødt til at fastholde, at problemet ikke er den danske lovgivning.

Problemet er, at der foregår en undertrykkelse ude i verden inklusive den del af verden, hvor nogle lande er medlemmer af Europarådet, og derfor bliver vi nødt til, når folk så flygter fra den undertrykkelse, at forsvare dem.

Det er hovedproblemet og ikke de danske regler.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Det bliver hr. Søren Søndergaard og jeg nok ikke enige om, ikke i dag i hvert fald. Jeg tror, det er et langtidsprojekt.

I virkeligheden synes jeg, at angrebet måske er lidt besynderligt, efter at jeg var heroppe og i et svar til Peter Skaarup netop sagde, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for beslutningsforslaget af den simple grund, at i virkelighedens verden er der ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem, om landene er medlemmer af Europarådet, og om de er flygtningeproducerende.

Jeg skal gerne ved bundlinjen gentage en gang til: Det Konservative Folkeparti vil ikke på denne meget firkantede måde pålægge regeringen noget som helst, hvis det betyder, at mennesker, der reelt er forfulgte, ikke vil kunne opnå asyl i Danmark.

Knud Erik Hansen (SF):

Det er svært helt at blive klar over, hvad hensigten er med dette forslag ud over at lukke grænsen for flere og flere asylansøgere. Uanset hvad forsøger man at finde et figenblad, så man kan få forslaget til at se rimeligt ud og give en forklaring til befolkningen, så det ser rimeligt ud, uanset at det er totalt urimeligt.

Det er grundlæggende, når vi behandler asylansøgere, at vi skal behandle folk individuelt. Det er en del af konventionerne, det er også en del af vores principper, og det er også en del af

det, som SF mener er det helt grundlæggende for asylsagsbehandlingen.

Det kan man jo ikke, hvis man følger forslaget, for det er jo rigtigt, som flere har sagt, at selv om der er lande, der har tilsluttet sig den europæiske menneskerettighedskonvention, så er det jo ikke alle, der overholder den.

Vi ser det som ganske kynisk, når forslagsstillerne i bemærkningerne skriver, at ved at gennemføre dette forslag kan man være med til at fastholde Europarådets medlemslande i deres forpligtelse til at overholde konventionen.

Hvad er det egentlig, man siger? Man siger, at det, man faktisk vil, er at bruge asylansøgere, folk, der kan være forfulgte, som kanonføde, ganske vist i en god sags tjeneste, nemlig for at få andre lande til at overholde menneskerettighedskonventionen.

Men det bør da være os, der skal klare den opgave og ikke ved, at folk, der muligvis er forfulgte, bliver sendt tilbage. Jeg synes, det er groft, kynisk og uværdigt.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at vi jo har lavet procedurer, der tager hensyn til, hvilke lande der er sikre. Der er jo åbenbart grundløse procedurer, der er oven i købet en hastprocedure. Hvis der er personer, der kommer fra lande, som betragtes som sikre, jamen så har vi en procedure, som gør, at det går meget hurtigt, men stadig væk en procedure, som sikrer, at hvis der er grundlag for asyl, så kan vi fange det.

Så for os at se har vi faktisk taget højde for, at der er lande, der er sikre, men samtidig også for, at folk kan få en asylbehandling, hvis de har brug for det.

Derfor er det her forslag efter vores mening helt overflødig, og vi kan ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal undlade at kommentere de her meget flotte tillægsord, som hr. Knud Erik Hansen kommer med på SF's vegne. Vi er sådan set vant til, at SF har en diametral modsat opfattelse af Dansk Folkeparti af de her ting.

Jeg havde måske troet, at SF var på vej til at få en anden opfattelse, for det var faktisk hr. Knud Erik Hansen, der kort efter et tidligere medlem af Folketinget, hr. Henrik Svane, på baggrund af en tv-udsendelse om armenieres kriminalitet i Danmark sagde, at det nok var et område, der skulle kigges på, og det er faktisk den debat, der udløste, at Dansk Folkeparti satte sig ned og prøvede at se på noget, der var fremadrettet, alt-

så et forsøg på reelt at gøre noget ved situationen, og det, vi er nået frem til, er faktisk efter min opfattelse utrolig afbalanceret.

Vi siger ikke, at personer fra alle Europarådets lande ikke skal have opholdstilladelse. Vi vælger de 38 ud, der har underskrevet de protokoller, der er relevante, og det er jo faktisk utrolig sagligt. Derfor vil jeg spørge: Hvad er SF's bud på, hvad der skal ske, for noget må der jo ske med den her meget omfattende asylsøgning, vi ser?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det, der sikkert adskiller Dansk Folkeparti og SF, er, at vi faktisk ser på konsekvenserne for nogle af de mennesker. Det her forslag ser jo ikke på konsekvenserne, det foreslår bare en skematisk procedure, hvor man stopper folk ind i en kategori, og så bliver de afvist, uanset hvad.

Vi er enige i, at det er et problem, hvis vi har mennesker, der systematisk kommer til Danmark og misbruger vores asylsystem til kriminalitet eller til andre ting. Det er klart, at det kan vi ikke have, og hvis det viser sig, at udviklingen er sådan, at der bruges metoder, således at det værn, vi har bygget op, ikke er tilstrækkeligt, er det klart, at så vil vi godt være med til at overveje det, for det er ødelæggende for asylsystemet.

Men samtidig skal vi finde en balance, som også sikrer, at de, der har asyl behov, også får deres sag behandlet og også kan få flygtningestatus i Danmark. Den balance er der overhovedet ikke i det her forslag, snarere tværtimod.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men er det ikke rigtigt, at hvis vi skulle følge de principper, som SF lægger frem her, om, at alle, der har det skidt, skal have en asylansøgning behandlet i Danmark, så kan vi jo blive ved?

Der er jo altså millioner og atter millioner af flygtninge rundt omkring i verden, som trænger mindst lige så meget, eller måske i virkeligheden meget mere end de flygtninge, vi tager her til fra eksempelvis Rumænien og Rusland, lande, som jo vi siger skal ind i EU, ja, måske ikke Rusland, men Rumænien og mange af de centraleuropæiske lande skal ind i EU. De skal være med i det gode selskab, hvorimod der er flygtninge i Asien, i Afrika, rundt omkring i verden, som på alle mulige måder lider sikkert meget mere end nogen af de personer, vi ser her.

Der er det, at vi i Dansk Folkeparti mener, at man er nødt til at sætte en grænse et sted, og en naturlig grænse var da, at når et land underskriver FN's flygtningekonvention, som er det ypperste inden for disciplinen, ja, så kan det da selvfølgelig ikke sende flygtninge til Danmark. Det burde sige sig selv.

Jeg efterlyser stadig væk: Hvad vil SF gøre ved den situation?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det vil jo blive en ganske stor debat, som vi godt kan tage på et andet tidspunkt, og så skal vi gerne svare på den. Men jeg synes, hr. Peter Skaarup skal forholde sig lidt til virkeligheden, for der er nu flere ordførere, der har sagt, at det, der er virkeligheden, er, at i hvert fald nogle personer, i nogle tilfælde mange, kommer fra nogle af de lande, som hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti nævner, hvor der er usikre forhold, hvor de kan være forfulgt.

Det synes jeg ikke hr. Peter Skaarup har forholdt sig til. Det er jo det, der i høj grad er essensen i indvendingen imod forslaget. Det kan så ikke hjælpe, at man stiller alle mulige andre spørgsmål, hvis man ikke selv vil forholde sig til virkeligheden, for derved bliver debatten fuldkommen ligegyldig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

SF er fuldstændig vild for, at Østeuropa skal ind i EU. Så jeg vil godt spørge: Er det rimeligt, at lande som Slovenien og Rumænien, som er kandidatlande til at blive medlemmer af EU – vi opretter nu en ambassade i Slovenien – sender flygtninge til Danmark, der får opholdstilladelse? Er det ikke det glade vanvid, hvis vi forestiller os, at EU skal have en række medlemslande, som sender asylsøgere til hinanden? Altså hvad er det for nogle principper, man så har?

Der er det, jeg efterlyser, hvad SF på et tidspunkt vil gøre ved den her situation. Vil SF bare lade stå til og acceptere den nuværende tilstrømning på de her 22.600 familiesammenførte og asylsøgere om året? Er det det, SF vil, ja, så god fornøjelse, for så ved vi godt, hvilke enorme problemer det vil give det danske samfund. Vi er nødt til at sætte grænsen et sted, men den evner SF ikke at sætte. Man kører bare derudad.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi sætter grænsen ved indholdet. Men jeg synes egentlig godt, at det med EU kan være en ganske god illustration på den måde, at det er klart, at der bruges mange stærke kræfter i EU på, at en del af det at være i EU også er, at man skal overholde menneskerettighederne. Det er jo på den måde, vi skal påvirke det, og da ikke ved at sende enkelte folk tilbage, hvis det viser sig, at de er truet.

Vi har også haft gevaldige problemer f.eks. i Slovakiet. Det er ved at udligne sig nu. Men der ligger da et ganske voldsomt pres fra EU på Slovakiet, som gør, at det faktisk har skiftet ministerpræsident. Vi skal jo den vej, at EU faktisk lægger pres på landene for overholdelse af menneskerettighederne, og ikke bruge folk, der er forfulgte, som kanonføde.

Jeg vil godt bruge et følelsesladet ord. Jeg siger, det er uværdigt. Jeg synes virkelig, det er uværdigt. Så kan hr. Peter Skaarup tage det, som han vil, men jeg synes ikke, man kan være bekendt at fremsætte sådan et forslag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

CD kan naturligvis på ingen måde have sympati for endsige støtte det her forslag, uanset hvor mange gange endnu i eftermiddagens løb hr. Skaarup så vil gå herop.

I CD har vi jo vidst, som mange andre også har kunnet iagttage, at Dansk Folkepartis generelle menneskesyn er milevidt fra vores. Nu får vi så på ny et bevis for, at Dansk Folkepartis verdensbillede er teoretisk og urealistisk for nu at sige det på en høflig måde.

Stifteren af Dansk Folkepartis moderparti havde et udtryk, der hed papirnusseri. Jeg kan godt gå en streg videre og sige, at papirspild og tidsrøveri er det, der er tale om, og intet som helst meningsfyldt.

Jeg har ikke flere ord om den sag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for denne meget korte ordførertale. Nu kan jeg oplyse hr. Arne Melchior om, at Dansk Folkeparti egentlig ikke har noget moderparti. Jeg ved ikke, om CD har et moderparti, men det har vi ikke.

Med hensyn til forslaget er det igen meget fattige kommentarer, der kommer, og det er jo et tegn på, at CD overhovedet ikke vil sætte nogen grænser for den flygtningestrøm, vi ser, ikke engang folk fra europarådslandene vil man sætte grænser for, når det gælder om at søge midlertidig eller permanent opholdstilladelse i Danmark. De skal have lov til det.

Jeg kan så oplyse hr. Arne Melchior om, at sidste år kom der mange fra de her lande. Der kommer formentlig også mange i år, fordi man ikke accepterer begrebet »sikre lande«.

Der vil jeg så godt spørge, om hr. Arne Melchior og CD slet ikke kender nogen grænser for, hvor europarådslande kan sende asylsøgere hen. Vil det f.eks. være rimeligt i fremtiden, at Rumænien og Slovenien bliver optaget i EU, optaget i Europarådet og så sender asylsøgere til Danmark? Er det fornuftigt?

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her forslag kan Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder støtte.

Det er en pinlig afsløring af, at Dansk Folkeparti i al den tid, det har haft medlemmer af den parlamentariske forsamling i Europarådet, ikke har gidet prioritere dette arbejde, ikke har bekymret sig om, hvordan arbejdet i Europarådet foregik, og overhovedet ikke har interesseret sig for de resultater, der er opnået i Europarådet.

Når man bliver medlem af Europarådet, skriver man under på, at man vil holde konventionerne, flygtningekonventionerne og menneskerettighedskonventionerne, og en stor del af arbejdet i Europarådet består simpelt hen i at holde medlemslandene fast på de løfter, de har givet.

En stor del af landene overholder konventionerne, og nogle af landene gør det ikke. Derfor består arbejdet simpelt hen i at sige til landene: Hvis I ikke kan gennemføre de og de ting, ikke sørge for, at disse ting kommer i orden, så bliver jeres stemmeret suspenderet, og vi vil overveje at smide jer ud af Europarådet.

Derfor kan man ikke bare sige, at 38 af de 42 lande skal være sikre lande. Det svinger med de politiske konjunkturer i de pågældende lande. Det kan svinge fra valg til valg. Det kan svinge fra det ene årti til det andet.

Et land som Tyrkiet har været medlem af Europarådet i over 50 år. Tyrkiet har stadig væk

problemer med menneskerettighederne. Tyrkiet er stadig væk medlem af Europarådet, og der gives faktisk også stadig væk asyl i andre europarådslande til borgere fra Tyrkiet, ikke alene på grundlag af at myndighederne ikke altid overholder menneskerettighederne, men også fordi myndighederne ikke kan beskytte de pågældende personer mod forfølgelse fra andre elementer i landet.

Der kan være bander, der kan være oprør i visse dele af landene, og der kan være områder, f.eks. med helt klar antisemitisme, som gør, at f.eks. jødiske borgere ikke kan være i fred og ikke kan udøve deres almindelige erhverv.

Derfor er det her forslag aldeles håbløst, og Det Radikale Venstre kan ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener ikke, vi kan acceptere, at europarådslande er flygtningeeksporterende, og jeg hører egentlig også fru Elisabeth Arnold sige, at det ikke er rimeligt, men som jeg forstår det, er vi så bare uenige om konsekvensen af det.

Fru Elisabeth Arnold siger, at så må vi arbejde inden for Europarådet på at sikre, at de lande overholder basale menneskerettigheder. Det kunne for så vidt også være meget godt. Men hvor skal vi sætte grænsen henne? Altså hvor mange lande skal vi optage i Europarådet, som ikke overholder de her basale ting, som normale europarådslande bør overholde? Hvor er grænsen henne? Jeg efterlyser ligesom, hvor Det Radikale Venstre sætter grænsen. Hvilke konsekvenser skal det have for lande, der ikke overholder de her basale ting? Det hører jeg ikke rigtig fru Elisabeth Arnold svare på.

Så vil jeg godt spørge, om fru Elisabeth Arnold mener, at det er rimeligt, at vi står over for at skulle optage en række af de lande, som helt klart er flygtningeeksporterende, i EU? Er det overhovedet rimeligt? Vi diskuterer europæisk charter, vi diskuterer menneskerettigheder i EU. Er det overhovedet rimeligt, at de lande, eksempelvis Slovenien, skal optages i EU?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Europarådet er en forsamling af demokratiske lande.

Når hr. Peter Skaarup spørger mig, hvor grænsen går, så kan jeg sige, at det stemmer vi simpelt hen om i den parlamentariske forsamling. Hvis hr. Peter Skaarup vidste, hvad der

overhovedet foregik i Europarådet, så ville han også vide, at det er sådan, det foregår. Men jeg tror ikke, at han nogen sinde har snakket med Dansk Folkepartis medlem af den parlamentariske forsamling. Jeg tror ikke, at de overhovedet interesserer sig for, hvad der overhovedet foregår i den organisation.

Vi stemmer faktisk i den parlamentariske forsamling, om vi skal suspendere de pågældende landes stemmeret, fordi de ikke overholder de konventioner, de selv har skrevet under på de vil holde. Sådan foregår det i en demokratisk forsamling. Man stemmer om tingene.

Om EU vil jeg sige: Jeg forstår ikke den der diskussion om Slovenien. Så vidt jeg har forstået, så overholder Slovenien simpelt hen alle konventioner til punkt og prikke. Slovenien har overhovedet ikke nogen problemer i forhold til menneskerettighederne, så vidt jeg ved, men Slovakiet har haft nogle problemer.

Kunne det tænkes, at hr. Peter Skaarup ikke kender forskel på de to lande?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til fru Elisabeth Arnolds oplysning sidder jeg i folketingsgruppe med Dansk Folkepartis medlem af Europarådet, så vi snakker faktisk meget sammen, og vi er enige om, at det her er et alvorligt problem.

Jeg opfatter egentlig også lidt, at fru Elisabeth Arnold godt kan se, at der er noget om snakken, at der altså er nogle ting, der ikke bliver overholdt blandt de her europarådslande.

Men så forstår jeg bare ikke, når fru Elisabeth Arnold mener, at man måske skal suspendere stemmeretten for nogle af de lande, at man så ikke gør mere ved det. At man ikke sætter dem stolen for døren, siger til dem: Nu accepterer vi ikke længere at modtage folk, der søger asyl her i Danmark, fra de lande.

Det burde være det, man sagde. Og så kunne det så få de konsekvenser efterfølgende, at de pågældende lande fik en diskussion i gang, en alvorlig diskussion i gang, i stedet for den sødsupplementalitet, som man har i dag, hvor det hvert eneste år ser ud til, at man modtager folk fra lande, som er medlem af Europarådet.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har et spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, som jo særdeles grundigt kender Europarådets arbejde gennem flere år. Jeg vil spørge fru Elisa-

beth Arnold, om det kan bekræftes, at Dansk Folkepartis medlem af Europaudvalget, hr. Klaus Kjær, har været med til at underskrive, at en bestemt mand fra Ukraine ved navn Melnitchenko skulle sikres og garanteres asyl, såfremt han formåede at komme ud af Ukraine.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede fru Elisabeth Arnold bekræfte, at ifølge reglerne i Europarådet er det sådan, at ethvert medlem af den parlamentariske forsamling kan anfægte et lands mulighed for at være medlem af Europarådet. Og det gælder således også Dansk Folkepartis medlem af den parlamentariske forsamling.

Det kræver selvfølgelig, at man er til stede på møderne, det vedkender jeg. Men hvis man ellers er til stede ved møderne, så har man den mulighed. Kan den radikale ordfører bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Per Kaalund: Jeg kan selvfølgelig bekræfte, at det er rigtigt, at hr. Klaus Kjær har skrevet under på en anmodning om asyl til en ukrainer. Ukraine er medlemsland i Europarådet, men Dansk Folkeparti har altså allerede gennem sit medlem af den parlamentariske forsamling dér klart erkendt, at der også kan være brug for, at man giver asyl til folk fra europarådslande.

Og over for hr. Søren Søndergaard kan jeg bekræfte, at ethvert medlem kan agere, hvis man mener, at der er ting i et land, som man skal tage under behandling, og man kan fremsætte forslag til resolution og til andre beslutninger, som de øvrige medlemmer af den parlamentariske forsamling så kan diskutere.

Der er ingen begrænsninger på de ting, man kan foretage sig i denne demokratiske forsamling, men det forudsætter naturligvis, som hr. Søren Søndergaard sagde, at man er til stede.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror, det vil føre for vidt at begynde at diskutere meget, hvad folketingsmedlemmer, der ikke er til stede her i salen, gør.

Men det, der er afgørende for os, er, at vi beder regeringen om at overveje, om man ikke

burde se på nogle af de lande, der er medlem af Europarådet, som sender flygtninge til Danmark, og som vi accepterer.

Jeg ved faktisk, at hr. Lars Kramer Mikkelsen i forskellige udtalelser til pressen – og han er trods alt Socialdemokratiets udlændingeordfører – har udtrykt sympati for den tanke. Hr. Lars Kramer Mikkelsen kunne heller ikke forstå, at det var sådan, at man skulle modtage personer fra europarådslande, der søger asyl i Danmark. Og det er sund logik. Det virker mærkværdigt, at det skal være sådan.

Så vil jeg lige sige, at når jeg sagde Slovenien, mente jeg faktisk Slovakiet, som hr. Søren Søndergaard ganske rigtigt sagde. Slovakiet sendte i 1999 ni personer – eller de sendte mange flere personer – til Danmark, men der var ni, der fik opholdstilladelse. Og det er for mig at se endnu et eksempel på et land, som altså forsøger at sikre personer opholdstilladelse i Danmark, selv om de har masser af ambitioner om at blive medlem af EU og andre ting.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har hr. Peter Skaarup gentagne gange i løbet af denne her debat brugt et udtryk, som jeg bliver nødt til at anfægte, og det er udtrykket »landene sender flygtninge til andre lande«. Landene sender ikke flygtninge af sted, flygtningene tager selv af sted. De flygter nemlig fra noget, de flygter fra det land, hvor de ikke kan være i fred. Og hvis de er forfulgt, kan de også få asyl i et af de lande, som har underskrevet flygtningekonventionen.

Landene sender ikke folk af sted med et frimærke på ryggen, må jeg sige til hr. Peter Skaarup. Det er simpelt hen så primitivt, at det råber til himlen.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger i denne omgang. Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Udgangspunktet for denne her diskussion er, at Dansk Folkeparti har den opfattelse, at personer, som kommer fra et medlemsland af Europarådet, som har undertegnet både flygtningekonventionen af 1951 og tilhørende tillægsprotokol af 1957, ikke skal kunne få asyl i Danmark. De skal faktisk erklæres åbenlyst grundløse og smides ud af landet eller afvises ved grænsen.

Som optakt til denne her diskussion har hr. Peter Skaarup så spurgt indenrigsministeren om en række lande, der hører under den liste på de 38, der opfylder de her betingelser, og ministeren bekræfter, at der kommer asylsøgere fra de pågældende lande.

I svar på spørgsmål nr. S 1818 bekræfter indenrigsministeren, at der i 1999 er meddelt opholdstilladelse til tre statsborgere fra Makedonien efter udlændingelovens § 7.

I svar på spørgsmål nr. S 1812 bekræfter indenrigsministeren, at der i 1999 er meddelt opholdstilladelse til fem statsborgere fra Tyrkiet efter udlændingelovens § 7.

I svar på spørgsmål nr. S 1820 meddeler indenrigsministeren, eller oplyser indenrigsministeren, at der i 1999 er meddelt opholdstilladelse til fire statsborgere fra Kroatien efter udlændingelovens § 7.

Og i svar på spørgsmål nr. S 1819 meddeler indenrigsministeren, at der er meddelt opholdstilladelse til ni statsborgere fra Rusland efter udlændingelovens § 7.

Og det forklares med følgende, nemlig at for alle asylansøgere gælder det, at afgørelsen om, hvorvidt de pågældende udlændinge ved tilbagevenden til deres hjemland risikerer forfølgelse eller tilsvarende overgreb, træffes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af de foreliggende oplysninger.

Og hvad er det så f.eks. for vurderinger? Ja, der er jo en konkret sag om en familie, der har fået asyl, en lille familie, to voksne og et barn. Jeg læser op:

»Den mandlige ansøger var jøde. Ansøgeren var udsat for vedvarende overgreb fra en antisemitisk organisation. Ansøgeren blev dagligt udsat for telefoniske trusler og trusselsbreve. Derudover var ansøgeren flere gange udsat for fysiske overgreb, i forbindelse med hvilke han var nødsaget til at søge lægehjælp. Ved det sidste overgreb blev den mandlige ansøger forsøgt dræbt. I forbindelse med overgrebene søgte ansøgeren myndighedernes beskyttelse ved henvendelse til både politi og statsadvokat. Ansøgeren havde til sagen fremlagt et dokument, hvor ansøgeren blev meddelt afslag på behandling af en straffesag.«

Og hvad er så Dansk Folkepartis og hr. Peter Skaarups svar til denne her russiske jøde, der kommer med sin kone og sit lille barn til Danmark? Det er: Tilbage igen, gælder ikke. Duer ikke, ikke noget asylgrundlag, fordi Rusland er

medlem af Europarådet. Det er det budskab, som hr. Peter Skaarup kan give.

Og hvad er begrundelsen? Jo, begrundelsen er, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at Danmark uden betænkeligheder kan afvise at give asyl til personer, der kommer fra et af Europarådets sikre medlemslande, og også uden betænkeligheder kan afvise personer på grænsen for et af Europarådets sikre medlemslande.

Jeg ved ikke, hvad det minder om, den politik at ville f.eks. sende den pågældende tilbage til Rusland. Jeg ved godt personlig, hvad det minder mig om. Jeg ved ikke, om det minder hr. Peter Skaarup om noget som helst. Det er jo hr. Peter Skaarups eget problem. Jeg kan blot sige, at jeg håber ikke, at hr. Peter Skaarup får flertal for den opfattelse, der ligger bag, at en person som den, der er skitseret her, kan sendes tilbage til det, der vil være den visse død.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men det er da fuldstændig rigtigt, at der kan findes skrækindjagende eksempler på borgere, som flygter fra deres land og kommer hertil. Og så er det, jeg spørger: Er det lande, vi ønsker skal være medlem af Europarådet, lande, der på den måde terroriserer deres egne borgere? Nej, det er det da vel ikke.

Det burde vel også være Enhedslistens opfattelse, at de lande, der i den grad er ude efter deres egne borgere, ikke beskytter dem mod antisemitisme, burde da være nogle lande, om hvilke vi så på forhånd siger: Dem vil vi ikke være med til at have ind i Europarådet.

Og der efterlyser jeg, hvad Enhedslisten så vil gøre for at sikre, at de lande rent faktisk overholder de grundlæggende principper, der ligger, da de jo har skrevet under på dem, dengang de blev medlem af Europarådet. Det efterlyser jeg et svar på. Vi får aldrig at vide, hvor Enhedslisten står omkring det her.

Så vil jeg også godt spørge hr. Søren Søndergaard: Det er rigtigt, der findes et eksempel som det her, men der findes jo også eksempler på borgere, som måske risikerer dødsstraf – berettiget – hvor det i Danmark ville give en meget lang fængselsstraf, men som kommer til Danmark og får friasyl, kan man sige, altså får mulighed for at opholde sig i Danmark, selv om de er forfulgt på grund af virkelig kriminalitet. Det er jo også en del af den danske asyllovgivning. Vi giver f.eks. husly til terrorister på den konto. Så derfor vil jeg godt have, at Enhedslisten sva-

rer på, hvor Enhedslisten står omkring de her ting.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup. Den røde lampe betyder, at taletiden er slut. Nu er det femte eller sjette gang, taletiden er blevet overskredet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Peter Skaarup kan altid tale om noget andet. Altså der er ikke fremsat et forslag her fra Dansk Folkeparti, der handler om: Hvad skal vi gøre med lande i Europarådet, der ikke lever op til deres forpligtelser?

Den diskussion synes jeg er en spændende diskussion, som jeg selv bestemt synes vi skal tage. Det er bare ikke den, hr. Peter Skaarup har sat på dagsordenen. Hr. Peter Skaarup har sat en hel anden diskussion på dagsordenen, nemlig den, der hedder, at vi automatisk skal afvise asylansøgere fra lande, der er medlem af Europarådet. Og der har vi givet et konkret eksempel på, hvorfor det vil være åbenlyst urimeligt, og hvorfor 99 pct. af den danske befolkning vil opfatte det som åbenlyst urimeligt, undtagen hr. Skaarup selvfølgelig.

Og så vil jeg sige: Når nu hr. Skaarup får fat i Dansk Folkepartis medlem af Europarådet, så prøv at få det medlem til at forklare hr. Peter Skaarup, hvad den øvrige delegation har gjort f.eks. i forhold til Rusland, f.eks. i monitoreringskomiteen, for at få Rusland og andre lande til at overholde deres forpligtelser. Jeg tror, at så vil hr. Skaarup vide, at det ikke er noget, man bare ser let på. Det er noget, man gør en indsats for. Men som sagt, og som sagt af flere: Det kræver, at man er til stede.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Søren Søndergaard kan bekræfte, at for at blive optaget som medlem af Europarådet skal det pågældende land erklære, at de ikke vil gennemføre dødsstraf, hvis de har det i deres lovgivning. Og hvis de ikke har det i deres lovgivning, må de ikke indføre det. En af betingelserne for at blive medlem af Europarådet er, at man ikke har dødsstraf, eller hvis man har det, så ikke eksekverer den.

Kan hr. Søren Søndergaard bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo her, vi lige præcis har et af de helt afgørende problemer, det, som fru Elisabeth Arnold spørger hr. Søren Søndergaard om.

Tyrkiet, der har været medlem af Europarådet siden 1950, har undertegnet tillægsprotokollen både af 1951 og 1968, selv om hr. Søren Søndergaard sagde 1958; det var 1967, men det var i 1968, at Tyrkiet underskrev protokollen. Jeg må vist også have lov til at rette hr. Søren Søndergaard, når han nogle gange vil rette mig.

Men altså under alle omstændigheder: Det er jo det afgørende problem. Skal vi acceptere, at Tyrkiet, der netop opererer med dødsstraf, skal være medlem af Europarådet, der netop f.eks. i forbindelse med Öcalan har meddelt, at de gerne vil eksekvere en dødsstraf over for Öcalan?

Altså der er nogle principielle ting her, som vi gerne vil have en diskussion af, og der kan jeg bare høre, både på hr. Søren Søndergaard og på fru Elisabeth Arnold, at man er utrolig interesseret i at kritisere, men man kommer ikke med noget andet i stedet, altså nogle løsninger, hvor Enhedslisten og Det Radikale Venstre vil noget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, hvad fru Elisabeth Arnold sagde, og derfor er det jo også noget frygteligt vrøvl, at der kommer terrorister fra europarådslande, som vi bliver nødt til at beholde, fordi de ellers bliver udsat for dødsstraf, når de bliver sendt hjem. Det er noget frygteligt vrøvl. Sludder fra ende til anden.

Det gælder kun i ét tilfælde, og det er det særlige tilfælde, der hedder Tyrkiet. Det hænger sammen med, at Tyrkiet er det eneste af de oprindelige lande, der har dødsstraffen, og derfor kunne Tyrkiet blive ved med at være i Europarådet, efter at man havde stillet det som et ultimativt krav, at man ikke havde dødsstraf og ikke eksekverede dødsstraf.

Hvis Tyrkiet søgte om at blive medlem af Europarådet i dag, ville Tyrkiet ikke kunne blive medlem. Og derfor er der også en meget skarp overvågning af Tyrkiet. Derfor er det sådan, at selv om Tyrkiet har været med fra starten, er der en gruppe, en monitoreringsgruppe, der følger Tyrkiet og løbende diskuterer med Tyrkiet, hvad der foregår.

På sidste møde var der nogle, der foreslog, at vi skulle ophæve den monitoreringsgruppe, at vi skulle stoppe monitoreringen af Tyrkiet, for

nu var det vist godt nok. Og hr. Skaarup kan gætte, hvilken position jeg havde. Jeg var faktisk en af dem, der udgjorde det flertal, der sagde: Nej, monitorering af Tyrkiet skal fortsætte. Preset på Tyrkiet skal fortsætte, for vi skal ikke acceptere, at noget land i Europarådet krænker menneskerettighederne.

Så jo, den indsats gør vi, den gør vi i Europarådet, den gør vi i Danmark. Men det forudsætter selvfølgelig én ting, og det er, at man er til stede.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror ikke, vi når meget længere med hensyn til denne her diskussion, men det, vi i hvert fald nåede frem til, var, at Enhedslisten er enig i, at der er nogle grundlæggende principper, som bliver brudt af nogle af de her europarådslande, eksempelvis i forhold til Tyrkiet, hvorfra Danmark modtog fem, der fik opholdstilladelse i 1999.

Derfor er mit spørgsmål til slut til hr. Søren Søndergaard: Vil det så ikke være rimeligt, at man siger til Tyrkiet: Nu må I altså overholde eksempelvis princippet om, at I tager jeres egne borgere retur, eksempelvis princippet om, at I ikke har dødsstraf, før I kan fortsætte som medlem af Europarådet? Var det så ikke det rigtige at gøre, hvis det er det, hr. Søren Søndergaard mener om det her.

Så vil jeg godt til slut spørge: Er det ikke også rigtigt, at vi er meget karrige med at sige til nye medlemslande, at de kan komme ind, hvis der er sådanne principielle ting, som de ikke overholder? Altså tænk på Armenien, der så sent som januar 2001 har fået lov til at blive medlem af Europarådet, men alligevel bliver ved med at sende personer til Danmark, som skal have opholdstilladelse. Er det ikke rimeligt, at vi ser på det forhold?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, jeg kan bekræfte, at den diskussion, som hr. Skaarup nu blander sig i, og som Dansk Folkeparti nu blander sig i, er en diskussion, der har været ført i årevis, ja, næsten i årtier.

Det var en diskussion, der blev ført i 1991, da en række nye lande kom ind. Den blev ført i 1992, 1993, da for eksempel Albanien kom ind. Den bliver ført i forbindelse med den monitorering, der foregår. Der foregår løbende en diskussion, hvor alle har mulighed for at deltage, og

hvor alle har mulighed for at forholde sig til den.

Vores opfattelse er, at man af politiske grunde har sænket standarden for meget. Vi mener, at holdningen f.eks. til Tyrkiet er rent politisk begrundet. Vi mener, at ingen andre lande var sluppet af sted med det, Tyrkiet er sluppet af sted med, når det gælder fortsat tortur osv.

Det, der bare undrer mig, er, at jeg nu får hr. Peter Skaarup som allieret i den kamp. Hver eneste gang vi i Folketinget har forsøgt at rejse spørgsmålet om Tyrkiets undertrykkelse og undertrykkelse andre steder, hvem har så den principielle modstander i forhold til det været? Ja, det har været Dansk Folkeparti.

Jo, vi går bestemt ind for at lægge pres på alle lande, som overtræder menneskerettighederne, og det inkluderer, at hvis de forsætter og der ikke er nogen fremgang, kan de blive ekskluderet af Europarådet.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte Dansk Folkepartis forslag til folketingsbeslutning om at betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande.

Jeg mener, at det allerede er nævnt her tidligere i debatten og senest af den forrige ordfører, hr. Søren Søndergaard, der fremlagde, jeg vil næsten sige, bevis for, at det ville være ganske uholdbart, hvis man rent faktisk valgte at gennemføre Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Det kan selvfølgelig virke besnærende og i og for sig også meget logisk, at medlemslandene af Europarådet, som har undertegnet flygtningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967, også bør betragtes som sikre lande. Det er umiddelbart besnærende at nå til den konklusion, men virkeligheden er altså en anden, bl.a. fordi der er de historiske forudsætninger for Europarådet, som der er, Tyrkiets særlige stilling, som hr. Søren Søndergaard især var optaget af lige før, men også det, at Europarådet de seneste år i forbindelse med optagelse af nye lande også, må man nok sige, har truffet nogle afgørelser, som også havde politiske elementer i sig, så man fandt, at det var nødvendigt at optage nogle af de nye demokratier i Central- og Østeuropa som medlem af Europarådet og på den baggrund sikre, at disse lande også kommer til at overholde menneskerettighederne.

Det er jo sådan, at disse nye medlemslande, som er blevet optaget, f.eks. Aserbajdsjan og Armenien, for at nævne et par eksempler, jo netop blev optaget på vilkår om overvågning og monitorering, fordi man er klar over, at her er det nødvendigt at være opmærksom på, om nu også landene til fulde lever op til de grundlæggende menneskerettigheder.

Jeg vil også nævne, at Rusland af forskellige grunde har været kritiseret i Europarådet, og at dets medlemskab delvis har været suspenderet på et tidspunkt.

Så alt i alt må jeg sige, at det kan lyde meget logisk og besnærende, det, som Dansk Folkeparti lægger op til i beslutningsforslaget, men i virkelighedens verden vil det være en katastrofe for et antal asylansøgere, som rent faktisk ikke kan vide sig sikre, ikke nødvendigvis på grund af det pågældende europarådslands holdning til menneskerettighederne, men også, fordi lokale myndigheder i vid udstrækning ikke kan garantere de mest fundamentale menneskerettigheder, som er så logiske og selvfølgelig for os i Danmark.

Så derfor må vi fra Kristeligt Folkepartis side afvise Dansk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt bede hr. Jann Sjursen bekræfte, at den meget – og det er jeg enig i – skrækindjagende situation, som en person i Rusland er udsat for, hvor man bliver forfulgt på grund af, at man er jøde, at selv om vi måtte indføre et princip, som det, som Dansk Folkeparti ønsker os, så findes der i lovgivningen en række dispensationsmuligheder, humanitær opholdstilladelse eksempelvis, som ministeren kan tage i anvendelse i exceptionelle situationer. Den mulighed er der fortsat, hvis vi fik flertal for vores forslag.

Og så vil jeg godt spørge hr. Jann Sjursen: Er det ikke også korrekt, at Danmark faktisk giver ophold eller asyl til personer, som i andre lande er dømt for meget alvorlig kriminalitet, og hvor de også i Danmark ville blive dømt ret alvorligt for de pågældende forhold. Altså, tænk eksempelvis på, at vi har taget imod egyptiske terrorister, der var med i mordet på Anwar Sadat, men som får asyl i Danmark, fordi vi har den meget liberale lovgivning. Det er vel lige så skrækindjagende et eksempel, bare med omvendt fortegn.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, hr. Peter Skaarup gør sig overordentlig store bestræbelser for at inddrage alle mulige spørgsmål i den her debat omkring Dansk Folkepartis beslutningsforslag, herunder også egyptere og Egypten; det synes jeg faktisk ikke hører den her debat til, så det vil jeg springe op og falde ned på, vil jeg sige.

Så kan jeg selvfølgelig bekræfte, at ministeren i forhold til udlændingelovgivningen har mulighed for at give humanitær opholdstilladelse til asylansøgere, men vi synes, det er et rigtigt princip, at man tager individuel stilling til de enkelte asylansøgere.

Og så synes jeg også, hr. Peter Skaarup bør notere sig det, som indenrigsministeren sagde, da hun tog stilling til Dansk Folkepartis beslutningsforslag, at mange af de, der søger asyl fra europarådslandene, jo vil blive betragtet som asylansøgere, der ikke har nogen åbenbar grund til at søge asyl i Danmark, og dermed er der sådan set ikke meget andet at gøre end at gøre kort proces i forhold til disse asylansøgere.

Så jeg synes lige, hr. Peter Skaarup skal adressere problemets omfang på ret vis, og det synes jeg altså ikke han har gjort hidtil.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Ja, det ser jo ikke ud, som om der bliver flertal for det her forslag. Det havde jeg måske heller ikke lige forventet, må jeg da nok indrømme. Og nu vil jeg så sige noget, som giver Socialdemokratiet mulighed for at holde deres ordførertale, som vi stadig væk ikke har hørt, og vi har stadig ikke haft mulighed for at stille spørgsmål til Socialdemokratiet, fordi der ikke havde været holdt nogen ordførertale.

Men faktisk erindrer jeg – jeg kan også finde de udtalelser, der er tale om – Socialdemokratiets udlændingeordførers udtalelser i forbindelse med sagen om den menneskesmuglerring af armeniere, der kom til Danmark. Der var meget stor mediedækning af situationen, den radikale ordfører, hr. Henrik Svane, tidligere medlem af Folketinget, sagde, at nu måtte der også ske en hel masse, nu måtte man gøre noget, og meget modsat det, han tidligere havde ment, så var det her det afgørende skridt til, at vi skulle have strammet udlændingelovgivningen.

Der er det så, at Socialdemokratiet faktisk i de udtalelser, der er, bakker op bag det. Man kan heller ikke forstå, at lande, der er medlemmer af Europarådet, har undertegnet flygtningekonventionen af 1951, har undertegnet tillægsprotokollen af 1967, stadig væk kan sende flygtninge til Danmark. Og til sin gru opdager man jo, at Armenien netop på det pågældende tidspunkt er blevet medlem af Europarådet, samtidig med at de i 1999 sendte 36 personer til Danmark; de sendte mange flere hertil, men der var 36, der fik opholdstilladelse.

Derfor udtaler Socialdemokratiet, at man også kan se, det er et problem, og at man måske skal kigge på det, og jeg forstår så ikke, at vi i dag ikke kan høre fra ministeren og Socialdemokratiet, at man stadig væk har det synspunkt, at der er problematisk, at man tager personer hertil, der kommer fra Europarådets lande.

Jeg havde derfor regnet med, at Socialdemokratiet i hvert fald ville bakke princippet op. Det kan godt være, man havde nogle betænkeligheder ved den praktiske udformning, men princippet om at betragte de lande som sikre havde jeg håbet, at man bakkede op om, således at man kunne afvise asylansøgere derfra som umiddelbart grundløse.

Jeg havde også håbet, må jeg sige, at Venstre og De Konservative utvetydigt ville bakke forslaget op. Men jeg har forstået på Venstre og De Konservative, at ingen af partierne vil stemme for forslaget, når det kommer til afstemning her i den her folketingssamling, og det mener jeg i og for sig er beskæmmende.

Jeg har nemlig også læst, som jeg tidligere har nævnt under debatten, at fru Birthe Rønn Hornbech faktisk har udtalt sig meget positivt over for det her. Ja, på et tidspunkt var det nærmest fru Birthe Rønn Hornbechs forslag, som skulle fremsættes i Folketinget, at det var situationen, at Venstre altså ville ønske sig, at alle asylansøgere, der sendtes hertil af europarådslande, ikke skulle kunne modtages.

Derfor er jeg overrasket over, må jeg sige, at Venstre ikke bakker forslaget op. Jeg er måske ikke så overrasket over, at SF og Enhedslisten ikke bakker forslaget op. Det havde jeg nok heller ikke forventet.

Så derfor er jeg meget overrasket over situationen nu, hvor vi faktisk står sådan, at Dansk Folkeparti er det eneste parti, der vil stemme for, at de 38 lande skal betragtes som sikre lande. Og jeg håber, at det er noget, man vil diskutere, både hos Venstre og De Konservative, for det er

ikke holdbart, hvis vi fremover skal acceptere, at der kommer så mange personer hertil som i 1999 og 2000, der rent faktisk får opholdstilladelse.

Hvis vi på noget tidspunkt skal have mulighed for at ændre kursen i Danmarks udlændingepolitik, er det et af de principper, vi skal stål-sætte, at er man medlem af Europarådet og har undertegnet de to konventioner, altså selve konventionen og tillægsprotokollen, så skal man ikke kunne sende asylsøgere til Danmark.

Derfor håber vi, at regeringen vil arbejde med de her ting hen ad vejen og sikre, at det med tiden bliver dansk politik, at man enten gør det, at man siger, at vi ikke modtager asylsøgere fra de lande, eller også siger man: Jamen så kan I ikke længere være medlemmer af Europarådet, så må vi gøre op med den situation.

Der er de to valg, som vi ser det i Dansk Folkeparti, og vi håber som sagt, at regeringen også vil overveje situationen, for hvis den ikke gør det, fortsætter den situation, at vi fortsat får det store antal asylsøgere og familiesammenførte til landet, som vi har nævnt tidligere under debatten, nemlig de 22.600 i 2000.

Vi mener, det er en udvikling, der fører hen mod det multietniske samfund, hvor det går galt fremover, hvis det fortsætter i den gænge, som det gør hvert eneste år.

Men jeg kan se, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Kaalund, har meldt sig som taler, og derfor håber jeg selvfølgelig, at vi får svar på nogle af de spørgsmål, som har været berørt.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg har en opfordring til hr. Peter Skaarup, for jeg er faktisk lidt overrasket over debatten. Jeg har egentlig ikke hørt, at der faktisk er nogen, der har bakket forslaget op. Heller ikke Dansk Folkeparti.

For når vi kommer til kernen af diskussionen, kernen i forslaget, at man kan sende folk ud, der er forfulgt, så har Dansk Folkeparti jo ikke sagt, at det skal man gøre. Det er jo konsekvensen af forslaget. I stedet har vi fået en relevant debat om, hvad vi skal gøre med de lande, der ikke overholder menneskerettighedskonventionen, og sikre, at den bliver overholdt.

Så vil jeg egentlig spørge hr. Peter Skaarup, om han ikke godt kunne tænke sig at gå hjem og skrive forslaget om og så komme med et forslag, der går ud på, hvad man kan gøre for at sikre, at de lande, der ikke overholder menneskerettighedskonventionen, overholder den, og så skippe

det her forslag, for det indebærer jo, at man skal afvise folk, der er forfulgte, og det har jeg jo ikke hørt at hr. Peter Skaarup har afvist.

Så mit spørgsmål er til hr. Peter Skaarup: Vil han trække forslaget, da han ikke reelt har argumenteret for forslagets indhold?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har et spørgsmål til hr. Peter Skaarup, og det er: Hvorfor vil man i Dansk Folkeparti ikke forstå den metode og den arbejdsform, man har i Europarådet, som har meget bred dækning her i Folketinget, f.eks. i forhold til de lande, der faldt i forbindelse med omvæltningerne i Sovjet?

Vi begyndte opstarten af demokrati og økonomisk politik på en anden måde og en lang række andre ting. Der valgte man den vej at optage disse lande i Europarådet, vel vidende at de ikke opfyldte alle disse kriterier for menneskerettighedernes overholdelse osv.

Yderligere valgte man at overvåge dem, monitorere dem, vejlede dem, guide dem, således at de kunne få demokrati og menneskerettigheder indført i løbet af relativ kort tid, og mange af dem har gjort det, og mange andre er på vej. Derfor er mit spørgsmål: Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke acceptere den form?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu var hr. Peter Skaarup oppe i et spørgsmål til fru Elisabeth Arnold og citere, hvad jeg skulle have sagt i en eller anden tv-udsendelse, som hr. Peter Skaarup i sin vildfarelse har set på et tidspunkt.

Jeg mener, at jeg har sagt, at det er underligt, at disse lande producerer flygtninge, men at jeg på baggrund af den udtalelse skulle være enig i beslutningsforslaget, kan jeg nu ikke forstå; det må være en vildfarelse. Jeg er i denne her sag helt på linje med flere andre, som har været oppe og sige, at disse lande skal presses, og at de skal presses, netop fordi de er i Europarådet.

Det er også sådan, at jeg har bedt om en vurdering, og det har jeg også sagt på tv, af en række af de sager. På det tidspunkt, hvor jeg bad om det, mener jeg, at det konkret var 26 sager, som jeg bad om at få analyseret med hensyn til, hvilken baggrund folk havde fået asyl på.

Hvis jeg skal citeres, vil jeg sætte pris på, at hr. Peter Skaarup citerer mig korrekt.

Nu giver vi jo ikke asyl til stater, men til mennesker, og det spørgsmål, jeg godt vil stille hr.

Peter Skaarup, er: Mener hr. Peter Skaarup virkelig, at vi ikke skal give asyl til mennesker, der har behov for asyl?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til det sidste spørgsmål fra hr. Lars Kramer Mikkelsen kan jeg sige, at ja, det mener jeg. De personer, der har behov for asyl, kan vi ikke alle sammen sige ja til, for så skal vi sige ja til millioner af mennesker hvert eneste år, og så meget plads har vi altså ikke i Danmark. Vi har i forvejen ikke plads til at have de 22.600, der kom sidste år, og derfor er det en umulig situation at gøre andet end at sige: Det mener vi ikke at de skal.

Når vi kommer ind på spørgsmålet fra hr. Per Kaalund, er jeg da fuldstændig med på, og det medvirker vi også til i Dansk Folkeparti, at vi lægger pres på de lande, der ikke overholder de konventioner, de har underskrevet, helt klart.

Til hr. Knud Erik Hansens spørgsmål, om jeg vil omskrive forslaget: Nej, det her forslag er fremsat, og det har jeg argumenteret for, og jeg hører faktisk, at Venstre og De Konservative i princippet måske er enige i det, men faktisk ikke rigtig vil stemme for det, når det kommer til enden.

Men det er klart, at vi i Dansk Folkeparti altid er leveringsdygtig, også til SF, i forslag til forbedringer på det her område. Kan det lade sig gøre, at vi strammer betingelserne, så de lande overholder deres egne konventioner, deres egne vedtagelser, så vil det være vældig fint. Det vil vi helt klart være med til.

Hvis hr. Knud Erik Hansen og SF har behov for det, så vil vi meget gerne være behjælpelige med at skrive nogle ting ned i den retning, som hr. Knud Erik Hansen siger. Men hr. Knud Erik Hansen kunne jo starte med selv at formulere noget på udlændingeområdet, som er i den retning, men det sker aldrig. De ting hører vi jo aldrig fra SF.

Med hensyn til det korrekte citat fra hr. Lars Kramer Mikkelsen så tror jeg ikke, det er undgået nogens opmærksomhed, at hr. Lars Kramer Mikkelsen og Socialdemokratiet umiddelbart har sagt, at man syntes, det var underligt, at der kom personer hertil fra europarådslande. Det mener jeg helt klart er sagt.

Jeg kan se her, at Lars Normann Jørgensen, generalsekretær i Amnesty International, konkluderer i et læserbrev i Jyllands-Posten den 7. februar, at hr. Lars Kramer Mikkelsen, Socialde-

mokratiet, erklærer sig principielt enig i det, som Dansk Folkeparti har sagt her. Det er mig bekendt aldrig blevet tilbagevist i Jyllands-Posten.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg mente det faktisk alvorligt, for jeg mener, at hr. Peter Skaarup skylder os et svar på, om den russiske jøde, som hr. Søren Søndergaard snakkede om, skal sendes tilbage. Det er jo konsekvensen af det her forslag. De andre, som har fået asyl, skal de sendes tilbage? Det er konsekvensen af forslaget. Jeg hørte et forkvaklet svar med, at så kunne de få humanitær opholdstilladelse, men det kan de jo ikke. De skal sendes tilbage ved grænsen, de kommer ikke engang ind ifølge forslaget. Så jeg har ikke hørt hr. Peter Skaarup forsvare indholdet i forslaget.

Vil hr. Peter Skaarup sende folk tilbage, hvis de bliver sendt tilbage til tortur? Det er konsekvensen af det her forslag. Og hvis hr. Peter Skaarup ikke vil det, så skal det her forslag skrives om, eller også skal det trækkes tilbage.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Når nu jeg beder hr. Peter Skaarup om at citere mig korrekt, så er det jo næsten, som det var med den tapre skrædder. Det var først nogle slag i luften, inden han overhovedet fik ram på et eller andet, og så var han så heldig, at det var syv fluer med ét smæk, så vidt jeg husker. Man kan sige, at det virker lidt barokt, at hr. Peter Skaarup går op og citerer et vildfremmed menneske, som mener at have hørt et eller andet i en radioudsendelse, som jeg skulle have sagt, og mener, at når ikke jeg har argumenteret imod det, må jeg være enig med hr. Peter Skaarup. Det er jo rent ud sagt noget vrøvl.

Jeg mener, det er forkert af disse lande at producere flygtninge. Jeg mener, at de skal presses, og det har jeg også sagt fra talerstolen, men at påstå, at jeg skulle være enig med Dansk Folkeparti! Det må jeg sige, det tror jeg aldrig, jeg bliver, det er så en anden snak. At man fra denne her talerstol skal finde sig i vrøvl af den kaliber, må jeg sige søreme overrasker mig.

Men altså, jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål til hr. Peter Skaarup andet end, at hvis vi siger ja til at give folk asyl fra disse lande, får vi millioner af flygtninge. Dansk Folkeparti fremstiller uafladeligt de her skræmmebilleder

af asylsituationen i det her land, og det er det, jeg synes er forkasteligt.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu fik vi jo hr. Peter Skaarups accept af, at formen, som Europarådet arbejder under, er i orden. Man optager de nye demokratier, og man presser dem for at få dem til hurtigst muligt at overholde og respektere menneskerettigheder.

Er det ikke ensbetydende med, at man i konsekvens af det – må jeg spørge hr. Peter Skaarup – i en overgangsperiode må acceptere, at så længe disse menneskerettigheder er under indførelse og gennemførelse i disse lande, må der nødvendigvis komme et antal asylansøgere fra disse lande? Der kommer forhåbentligt færre og færre og til sidst slet ingen, som flere af de nye demokratier har bevist at de kan leve op til.

Formanden:

Så svarer hr. Peter Skaarup, og så gætter jeg på, at vi nærmer os afslutningen, idet ordførerne selvfølgelig er opmærksomme på, at der sædvanligvis er udvalgsarbejde efter førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Knud Erik Hansen spørger om, hvad mit bud er på denne russiske jøde. Ja, mit bud er, og det har jeg sagt, at jeg mener, at der er så store dispensationsmuligheder, så store muligheder i lovgivningen i dag, at man sagtens vil kunne finde en løsning på det.

Det, der er det afgørende for os, er ikke, at der er nogle enkelte personer, som bestemt er forfulgte, for det tror vi også der er, men det er der over hele verden. Der er utrolig mange mennesker, der er forfulgte, der er utrolig mange mennesker, som dør, enten fordi de bliver forfulgt, eller fordi de sulter, og dér er spørgsmålet: Kan vi i Danmark løse hele den situation? Det kan vi ikke, og derfor er det også, at jeg siger, vi er nødt til at finde nogle løsninger, som giver noget, og det vil SF altså ikke være med til på det her område.

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen: Jeg erkender, at jeg ikke har et fuldt og færdigt citat, men jeg kan i hvert fald høre på det, som hr. Lars Kramer Mikkelsen siger, at hr. Lars Kramer Mikkelsen også mener, det er urimeligt, at de lande sender flygtninge hertil, som får opholdstilladelse. Så

dan forstår jeg i hvert fald hr. Lars Kramer Mikkelsens udtalelse.

At Socialdemokratiet så ikke modsat det, jeg troede, nemlig måske ville være på vej mod at lade det få nogle konsekvenser for de lande, altså ville ændre sin udlændingepolitik for alvor, er så bare ærgerligt. Jeg troede faktisk, at der var grøde i Socialdemokratiet på det område, og at man godt kunne se, at udlændingepolitikken skulle ændres. Det er så ikke tilfældet, men det kunne jo godt være, at det var tilfældet.

Til hr. Per Kaalund om formen i Europarådet: Jeg siger ikke, at formen er perfekt, men vi deltager i europarådsarbejdet. Vi mener faktisk, at det er vældig fornuftigt, at Danmark er medlem af Europarådet og prøver at påvirke situationen, men vi mener, at vi er for slappe, når det f.eks. gælder Tyrkiets undertrykkelse af menneskeret-tighederne, som hr. Søren Søndergaard tidligere har været inde på, når det gælder, at de borgere kommer her til landet fra europarådslande, og jeg synes også, Socialdemokratiet burde indse, at det er et problem.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til hr. Knud Erik Hansen, derefter til hr. Kramer Mikkelsen og så eventuelt et svar, og så er det min agt at slutte debatten.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Ja, jeg ved heller ikke, om vi når meget længere, for jeg synes ikke, hr. Peter Skaarup vil stå ved det, der står i forslaget. Der står, at personer fra disse lande også skal kunne tilbagesendes til et af Europarådets sikre lande »uden betænkeligheder«. Det er jo det, der står.

Nu hørte jeg, at hr. Peter Skaarup havde lidt betænkeligheder. Han vil godt på en eller anden måde give opholdstilladelse ved dispensation, hvad der i øvrigt er dybt bekymrende, hvis man er flygtning. Men der står faktisk »uden betænkeligheder« i forslaget. Og derfor synes jeg stadig væk, at hr. Peter Skaarup skulle skrive forslaget om, hvis man ikke vil stå ved konsekvenserne af sit forslag: at man faktisk sender folk tilbage til tortur og måske til døden.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg har sagt, at jeg mener, disse lande producerer flygtninge, og det forstår jeg ikke. Det er jo ikke landene, der sender flygtninge til Danmark.

Folk kommer hertil som asylansøgere. Derfor giver vi asyl til mennesker og ikke til lande. Det er, som om der er en eller anden vildfarelse i det, som Dansk Folkeparti har at gøre med her.

Jeg stillede på et tidspunkt et konkret spørgsmål, nemlig om Dansk Folkeparti i virkeligheden i deres politik mener, at vi skal forhindre folk, som har behov for asyl, i at få asyl i Danmark, og så fik jeg et eller andet svar om millioner af flygtninge. Jeg vil godt stille spørgsmålet igen: Mener Dansk Folkeparti, at vi skal forhindre folk i at få asyl, som egentlig har behov for asyl?

Jeg fik et eller andet svar i retning af, at der ville komme millioner af flygtninge til Danmark. Og det må jeg sige jo svarer til det skræmmebillede, som vi generelt ser komme fra Dansk Folkeparti, hvor man forsøger at vildføre befolkningen med tal, der er helt i skoven. Det synes jeg ikke klæder et parti i det danske parlament.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, vi kommer meget videre i denne debat. Deri har formanden ret. Men jeg bliver ved med at få spørgsmål, og da det er min pligt at svare på de spørgsmål, jeg får – det får jeg også at vide, at jeg skal – vil jeg svare på det spørgsmål, som hr. Lars Kramer Mikkelsen stiller, nemlig om vi skal forhindre personer, der har behov for asyl, i at komme til Danmark. Og det svar er: Ja, det skal vi. Der er i verden millioner af flygtninge, der har mindst lige så meget krav på asyl som dem, vi tager i dag. Og vi kan bare ikke overkomme den situation.

De her vildfarelser, som hr. Lars Kramer Mikkelsen mener at Dansk Folkeparti leverer, er jo ikke andre end de tal, vi får fra Indenrigsministeriet via Folketinget. Det er de tal. Det er de vildfarelser, som Socialdemokratiet mener der er tale om. Jeg ved ikke, om regeringens tal er udtryk for vildfarelser. Regeringens tal viser, at vi sidste år fik 22.600, der henholdsvis ønskede at få asyl i Danmark og ønskede at få familiesammenføring og fik familiesammenføring. Så det er tallene, og dem bør hr. Lars Kramer Mikkelsen også anerkende. Og jeg tror, at det bliver endnu værre her på søndag, når Schengen bliver sat i kraft, når grænserne forsvinder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retssikkerheden for asylansøgere.

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL). (FremSAT 27/2 2001).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Beslutningsforslaget betyder, at regeringen skal indføre en ordning, hvorefter asylansøgere skal have juridisk bistand i form af en beskikket advokat, ikke alene under Flygtningenævnets behandling af sagen, men også under Udlændingestyrelsens behandling af sagen. Det kan regeringen ikke støtte og lad mig forklare hvorfor.

Jeg må først og fremmest slå fast, at asylsager behandles i to instanser, først i Udlændingestyrelsen og derefter – i tilfælde af afslag på asyl – i Flygtningenævnet. Selv i de tilfælde, hvor en asylansøgning anses for åbenbart grundløs, er der to forskellige instanser involveret, nemlig Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp.

Under Udlændingestyrelsens behandling af sagen udfylder asylansøgeren et asylansøgningsskema, ligesom asylansøgeren indkaldes til samtale hos en medarbejder i Udlændingestyrelsen. Asylansøgeren modtager såvel i forbindelse med udfyldelsen af asylansøgningsskemaet som i forbindelse med samtalen hos Udlændingestyrelsen udførlig vejledning om vigtigheden af, at alle relevante oplysninger for sagen oplyses.

I de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen meddeler afslag på asyl, anses afgørelsen normalt automatisk for påklaget til Flygtningenævnet,

der træffer den endelige afgørelse i sagen. Flygtningenævnet er et domstolslignende organ, der er uafhængig af regeringen. Flygtningenævnet beskikker en advokat for asylansøgeren, medmindre asylansøgeren selv har antaget en advokat.

Asylansøgeren og advokaten har inden nævnsmødet mulighed for at sætte sig ind i sagens akter og det foreliggende baggrundsmateriale, ligesom de indledende nævnsmøder kan afholdes under tilstedeværelsen af en tolk, der taler ansøgerens modersmål eller et sprog, som denne behersker.

Under nævnsmødet har asylansøgeren og den beskikkede advokat muligheder for mundtligt at fremlægge sagen for nævnet.

Denne ordning fungerer efter regeringens mening tilfredsstillende og er også efter regeringens opfattelse forsvarlig, når det drejer sig om retssikkerheden.

Jeg mener altså ikke, at der er behov for at indføre en ordning, hvorefter der skal beskikkes en advokat for asylansøgeren allerede i forbindelse med Udlændingestyrelsens behandling af asylsagen.

Jeg kan i den forbindelse henvise til, at asylansøgeren både i forbindelse med udfyldelsen af asylskemaet og ved samtalen med Udlændingestyrelsen får en grundig vejledning med henblik på at sikre, at asylansøgeren fremkommer med alle relevante oplysninger.

Det er, som forslagsstilleren påpeger, rigtigt, at Flygtningenævnets afgørelser er endelige. Men det er imidlertid værd at huske på, at både Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet som administrative instanser er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler. Det betyder bl.a., at såvel Udlændingestyrelsen som Flygtningenævnet er underlagt den vejledningspligt, der følger af forvaltningsloven.

Det betyder også, at såvel Udlændingestyrelsen som Flygtningenævnet er ansvarlig for, at de sager, styrelsen og nævnet behandler, oplyses på en forsvarlig måde.

Det er regeringens opfattelse, at den asylsagsbehandling, der foretages i dag i Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet, er helt retssikkerhedsmæssigt forsvarlig.

Regeringen skal derfor indstille, at beslutningsforslaget ikke vedtages.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Enhedslisten ønsker jo med det her beslutningsforslag at forbedre retssikkerheden for asylansø-